

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leta 18 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za osnanila plačuje se od četiristopne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nemci in naše zahteve.

Naš članek, v kojem smo zahtevali, da naj se pri kolegijalnih sodiščih in pri višjem deželnem sodišču v Gradcu na korist pravosodja imenuje zadostno število svetnikov, ki bodo kos slovenskemu jeziku, proučevali je nemajhen vihar v gozdu nemško-nacionalnega in nemško-židovskega časopisja. Nekateri in v prvi vrsti koalicijskega židovstva glavno glasilo „Neue Freie Presse“, ki zadnje čase z našim „Miškatovičem“ gniljivo soglašajo, skušajo slovenska zahtevanja osmešiti, češ, da „ponižni“ Slovenci drugemu ničesar več ne zahtevajo! Tem obrezanim širokoustažem bodi odgovorjeno, da je zahteva gledé višjega deželnega sodišča v Gradcu tako opravičena, da se bode spolnila sama ob sebi. Uradovanje pri sodiščih na Kranjskem je skoraj izključno slovensko — ker tisto nemčurjenje, koje nam tu in tam predsednik Ljubljanskega deželnega sodišča vmes tlači, ne pribaja mnogo v poštev. Na slovenskem Štajerskem je nekoliko slabše, in to zatvegadelj, ker živi ondi še vedno preveč nemškutarskih odvetnikov in notarjev, ki uradujejo izključno nemško, na drugo stran pa tudi zatvegadelj, ker živi ondi še nekaj slovenskih odvetnikov in notarjev, ki menijo, da morajo istotako, kakor govore s svojo žemico izključno le v blaženi nemščini, tudi s c. kr. sodišči samo nemško občevati. Ali tudi tu se razmere vidno boljšajo, in skoraj bi si upali trditi, da prihaja s Spodnje Štajerske pred Graško višje deželno sodišče vsaj še jedenkrat toliko slovenskih pravnih, kakor nemških. Umé se, da k slovenskim pravnim prištevamo tudi one, pri kojih je jedna stranka nemško razpravljala, ker brez znanja slovenskega jezika se višjesodni referent tudi taci pravi lotiti ne more. Najslabše je na Koroškem, da si se dobé še celo pri c. kr. za mesto delegovanem okrajnem sodišču v Celovcu pravde, v kojih slovenska stranka v svojem jeziku razpravlja. Tudi tam se torej napreduje!

In tako slovensko uradovanje povsod napreduje, in končno bode se število pravnih pomnožilo tako ogromno, da si višje deželno sodišče v Gradcu s svojimi zastarelimi svetniki nikakor ne bode moglo pomagati. In dospelo se bode pri tem tako daleč, da bodo slovenske pravde po dve leti in še več v Gradcu ležale in trohnele, in da jih bodo slovenske stranke zgubivale, in sicer samo radi tega, ker dotični referent — kar se je že pripetilo — ni umel gotovih slovenskih izrazov. Jedno in drugo bilo bi nečastno za kulturno državo, kot je, ali kot vsaj hoče biti starodavna naša Avstrija. Malo ali nič nas tedaj ne skrbi, da bi se na tem polju ne izpolnile vse želje, koje smo izrazili. Izpolnile se bodo same ob sebi, ker je ravno nemogoče, da bi Graško višje deželno sodišče ustanovilo nekak „justitium“ za slovenski narod, kojega bi drugod nikjer na svetu ne bilo. Naj se židovsko nemški listi še toliko šalijo, od svojih zahtev ne odnehamo, in dokazali smo, da ž njimi tudi popolnoma prederemo. Bodisi deset let prej, bodisi deset let pozneje!

V tem nas podpirajo izjave nekaterih nemških listov, ki stojé na tako imenovanem nemško-nacionalnem stališču, ki so tedaj v svojih narodno-nemških zahtevah še ostreji in radikalnejši, nego so to kranjski in drugi židovsko-nemški liberalci. In ravno ti nemški nacionalci priznavajo v svojem glavnem glasilu, da so naše zahteve, da naj bi se pomnožilo število slovenskih referentov pri kolegijalnih sodiščih, kakor tudi pri Graškem nadsodišču, deloma opravičene. Kaj tacega se mora na steno pri-

žebljati! Kako opravičene morajo biti te zahteve, če morajo najhujši naši narodni nasprotniki očitno priznati, da so opravičene! Radovedni smo, kako se hoče v prihodnje naš, na vse strani sladkovodeni grof Schönborn obnašati, ki je posebno pri zadnjih svojih imenovanjih na slovenski narod skoraj popolnoma pozabil! Pač žalostno bi bilo, če bi morali tega ministra k nemško-nacionalnim časopisom pošiljati, da bi ondi poizvedel, kako mu je postopati nasproti Slovencem. Pa, kakor vse kaže, bilo bi za nas pač koristno, če bi grof Schönborn pripadal k nemškim nacionalcem in ne k prijateljem grofa Hohenwarta, ker bi potem smeli od njega več pričakovati, nego sedaj. O vsem tem hočemo še pisati!

Hrvatska pisma.

K. Zagreb, 1. avgusta.

III.

Švoto 100.000 gold. za slavo madjarizacije spravila je večina našega sabora, katera ima še poguma, imenovati se hrvatsko, par ordre du mufti pod streho. Kdor hoče, more torej sedaj imenovati ta milenij hrvatsko-madjarški, ali pa madjaroko-hrvatski. Saj se je že svet privadil misliti, da je vsaka zbornica res legalno in pravo zastopstvo dotičnega naroda in če je privolil hrvatski sabor sodelovanje pri madjarški razstavi, ima vsakdo pravico trditi, da bode hrvatski narod v Pešti zastopan. Ako bi to bila resnica, moral bi se sramovati pošteni in junaški narod hrvatski, ker bila bi sramota, podajati roko tistim, kateri nas bijejo in kateri zatirajo naše slovanske brate na Ogerskem. Razvidno je torej, kaj so storili naši mameluki, kateri še imena Madjaroni ne zaslužijo, ko so votirali omenjeno švoto za madjaroko razstavo. In mi protestiramo že danes proti insinuvaciji, da bi sodeloval pri tej demonstrativni, protislovanski razstavi narod hrvatski. Tisti, ki pojde leta 1896. v Pešto, bode naša vlada, katera v resnici tudi ni hrvatska, ker imenuje hrvatskega bana madjarški ministerski predsednik, in pa tista brezdomovinska stranka, katero ne boli srce, kadar prodaje naše pravice in naša mesta, kadar izdaje naše kraje in naš denar poblepnemu tujcu za bolj ali manj toliste sinekure.

Teh 100.000 gld. pa še ni prav nič proti temu, kar je storila K h u e n o v a garda drugi dan, ko je dovolila, da se umakne zadnji hrvatski zavod z Reke, da se namreč preloži hrvatski gimnazij z Reke na Sušak. Kdo bi ne vedel, kaj vse delajo Madjari, da bi dobili hrvatsko Reko popolnoma v svoje kremplje! Morje hočejo imeti, in ker tisto blatno jezero še ni nikakršno morje, posezajo za slovanskim Jadranskim morjem in madjarizirajo po vsi sili Reko, za katero se je v ogrsko-hrvatski „nagodbi“ ustanovil nekak provizorium. Ni ga človeka, kateri čita novine, da bi ne vedel, kako željno pričakujejo „prekodravski bratje“ tistega časa, kadar ne bode na Reki nobene hrvatske oblasti in nobenega hrvatskega zavoda več. Oblasti so že pred nekaj leti porinili čez Rečico. A gimnazije pa vender niso mogli. Sedaj pa pride ban hrvatski, tisti ki bi moral braniti integriteto hrvatske kraljevine proti vsakemu faktorju, in on se sam umakne ter naredi mesto Madjarom, kateri komaj čakajo, da bodo zasedli izpraznjeno pozicijo. Večina hrvatskega sabora pa mu pritruje in smeje se manjšini, ki brani hrvatske pravice kakor levinja svoje mlade.

Človek se mora res prašati, kako je to vse mogoče. Saj je tako postopanje res bresprimerno v zgodovini. Brez vojske, brez diplomacije izda se krasno pomorsko mesto tujcu, kateri nima niti to-

liko pravice do njega, kolikor je črnega za nohtom. Res, globoko smo pali in človeka kar srce zaboli, če pogleda v bodočnost. V Slavoniji se šopiri nemščina in madjarščina, kakor da bi bila tam doma. Na Reki so se ugnezdili Madjari in že so začeli madjarizovati hrvatsko Primorje. V Kraljevići in Crkvenici slišati je več madjarske govornice, kot hrvatske, pri slavnostih vihrajo raz vseh hiš že madjarske zastave, mej tem ko se hrvatska trobojnica skriva v kakem kotu, kjer je nobeno oko ne opazi. Vedno bližje dohaja tujec in vsak dan je brezobzirnejši. Same „bratoveke ljubezni“ nas objema tako krepko, da nam pokajo kosti. Korupcija v deželi rase, posebno pri oblastih, revščina se širi, opoziciji pa se koljeta mej seboj...

Ali pustimo te žalostne refleksije, ter se vrnimo k predmetu.

Poslanec Erazmo Barčič, ta vrli Hrvat in Slovac, član stare Reške patricijske rodovine, podal je amendement, naj ostane gimnazija na Reki in naj se da za novo poslopje mesto 150.000 gold., 250.000 gld. Dokazal je, da so vse trditve vlade, češ, na Reki se ni moglo dobiti primerne prostora ali pa poslopja, neresnične. Pa saj je tudi uprav smešno, da bi v mestu kakoršno je Reka, ne bilo prostora za jedno gimnazijo! Dokazal je, da bi bila vlada lahko dobila stavbišča za 30.000 do 50.000 gl. Pa naj bi bilo veljalo tudi 100.000 gld., Hrvatska bi se nikakor ne smela kot beračica seliti iz Reke! Vlada pravi, da je občina Sušak podarila deželi stavbišče, katero je bilo vredno 15.000 gld. Barčič pa vé, da bi bili dali tisti možje radi tudi 30.000 gld. in še več, da bi ostala gimnazija na Reki. Iz Reške gimnazije izšlo je dosedaj mnogo abiturijentov, kateri se nahajajo danes mej najboljšimi patrioti hrvatskimi. Kdo pa bode sedaj čuval in branil hrvatske pravice na Reki, ko bodo prišli Madjari s svojo gimnazijo, in tam Reške mladeniče madjarizovali? Kar je ban dosedaj na Hrvatskem storil, vse je bilo na korist Madjarov in na škodo Hrvatov. Krono svojim delom pa misli postaviti sedaj, ko izdaje s pomočjo svojih mamelukov Reko Madjarom. Govornik apostrofira bana tako-le:

Ako ste mogli Vi, preuzvišeni gospod, predložiti in misliti, da je Hrvatska tako bogata, da more žrtvovati 100.000 gold. za proslavo prihoda arpadeških tolp, za proslavo tisočletnice najhujših sovražnikov Slovanstva, najhujših zatiralcev naših bratov Rumunov, Srbov, Slovakov in Rusov, morali ste storiti vse v obrano hrvatske časti in hrvatskih interesov na Reki! V imeni naroda, katerega zastopam, vas zaklinjam, prihranite tej mili domovini zadnji smrtni udarec! Ako izgubi hrvatski narod na Reki svojo faktično posest, stopilo bode to mesto proti nam v tisti odnošaj, kakor Medjumunje, kvarnerski otoki in Dalmacija. Potem ne bode več potrebno reševati reško vprašanje, ker bode v resnici že rešeno v korist Madjarom, Hrvatski pa ne bode ostalo nič drugega, kakor virtualno pravo s tolažbo „krpice, § 66“.

Vi pa, gospodje od večine, ne dovolite, da stori vlada ta fatalni korak, ker bode li se to zgodilo z vašim dovoljenjem, potem bodo imeli prav tisti, ki pravijo, da je naša večina grobnica pravice, interesov in časti naše domovine!

Poznavajoč naše Madjarone, mislili smo, da bodo sedaj molčali pa kakor po navadi kar potihoma glasovali za vladino predlogo. A glej! Komaj je dovršil Barčič svoj krasni govor, že je vstal — dr. Pliverić, hrvatski pravnik in zgodovinar, nekdanji branitelj hrvatskega državnega prava, ter

e začel polemizirati s Barčičem. Nekateri ljudje so mislili lani, ko je bil Pliverić izvoljen, da bode poskušal pripeljati vladino stranko na pravo pot. Kako so se motili ti optimisti! Kar pride v madjarsko stranko, to je sglubljeno za vse čase in tako je tudi Pliverić danes povsem podoben tistim mamelukom, kateri vedno kimajo, kadar vlada kaj zahteva, samo s tem razločkom, da saj kedaj govori. A žalostno je poslušati govore tega umnega človeka! Danes govori, kakor pravi renegat, kar tudi je. Nobene iskre nekdanje njegove navdušenosti ne zasledite več v njegovih besedah, samo s sofizmami si zna še pomagati. In tudi Ratković, nekdanji pravaš, je kakor kakov Sancho Panza hotel polemizirati z opozicijo, od koje je govoril še Kumičić. Ta žalostni junak misli, da bode Hrvatska srečna, kadar ne bode imela več gimnazije na Reki. In ko bi bil samo to govoril, kar so mu v klubu zapovedali, naj bi še bilo. Ali ta duševni revček je hotel še opoziciji zabavljati in govoriti o takih stvareh, za katere ga nihče ni prašal. Kar je sejal, to je tudi žel. Na levi strani so se smejali, Madjaroni pa so šli ven, ker — jih je bilo že samih sram. Poslušec dr. Ružić pa je temu čudnemu matadorju prav dobro povedal, da ne bode z njim polemizoval, ker so bile njegove besede preveč neslane.

Kaj je na zadnje vse pomagalo? Der Mohr that seine Schuldigkeit — na Reki ni več hrvatske gimnazije, in kakor je prorokoval Barčič, pojejo zdaj reški fakini: „Stirali smo ih priko mosta, zac je Rika madjarska!“

In hrvatski sinovi so bili, ki so to storili!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 6. avgusta.

Celjske paralelke.

V sobotni številki našega lista smo zabeležili, da je „Neue Freie Presse“ poročala, da je Šuklje na volilnem shodu v Metliki zahteval ali slovenske paralelke na sedanji Celjski gimnaziji in samostojno slovensko gimnazijo kjer si bodi na južnem Štajerskem. Konstatujemo, da je rečeni židovski list svojevredno zavil Šukljeve besede. Šuklje je eventualno zahteval slovensko nižjo gimnazijo v Celji. „Neues Wiener Tagblatt“ je poročalo resnično in se izreklo za Šukljeve eventualni predlog, kakor je to že prej storila „Neue Freie Presse“. Obe vodilni glasili levičarske stranke sta torej pripravljeni koncedirati samostojno slovensko gimnazijo. Nemški nacionalci pa tudi tega nečejo. „Deutsche Zeitung“ pravi, da je samostojna slovenska gimnazija nemški posesti isto tako nevarna, kakor paralelke in pravi, da se Slovincem sploh ne sme nič dati.

Češki katoliški shod.

Prvi češki katoliški shod, ki se je vršil v Brnu, se je zaključil že 1. t. m., a nekatere zanimivosti so prišle šele pozneje v liste. Shod je, kakor je pri takih prilikah navada, vzprejel seveda soglasno celo vrsto resolucij, s katerimi so udeležniki dokumentovali, da soglašajo s principi znanega mejnarnednega klerikalnega programa, ki pa se je v posamičnostih prikojil kakor je primerno za češki narod. V tem oziru je torej nepotrebno še kaj govoriti. Le dve podrobnosti naj zabeležimo. V šolskem odseku se je kakor doslej vedno zahtevalo, da bodi duhovščina neodvisni gospodar šole, priznala pa se je državi pravica, da si v šoli zagotovi svoje pravice. To je že korak k boljemu, četudi je simptomatičnega pomena. Drugo, kar je vredno omeniti, je to, da je grof Chotek v navdušenem govoru zahteval, naj se tudi severnim Slovanom dovoli slovanška liturgija. To so se morali spogledovati na shodu navzoči latinizatorji!

Shod mladočeške stranke.

Razni listi javljajo, da se bu shod zaupnih mož mladočeške stranke vršil šele malo pred začetkom prihodnjega zasedanja državnega zbora namreč dné 28. septembra. Eksekutivni komité mladočeške stranke je že izdelal načrt za volitev zaupnih mož, s katerim načrtom pa so baje Omladinci povsod nezadovoljni.

Vnanje države.

Srbska kriza.

Listi javljajo soglasno, da je v kratkem pričakovati znamenitih prememb. Milan in Aleksander sta baje uvidela, da z liberalci in naprednjaki ni izhajati, ker jih ni moči spraviti pod jeden klobuk. Zato bi se kralja rada porazumela z radikalci. V tem prvem trenutku je prišel Pasić v Beligrad in splošno se sodi, da je on „mož bodočnosti“. Ministarski predsednik Nikolajević je drugega mnenja, vsaj izrazil se je tako v Pešti v pogovoru z nekim novinarjem. Nikolajević je rekel, da stoji sedanja vlada nad strankami, nasprotujejo jej pa samo voditelji srbskih strank ne pa masa naroda. Radikalci so hkrati postali jako lojalni. To pa je le slepilo.

Ne verjame jim nihče. Govorili so preglasno o Peterburgu, Cetinju in o Karagjorgjeviću, da bi kralj ne bil tega slišal. Liberalci napadajo vladno stranko, Ribarac jej nasprotuje, ker ni sam minister postal in ker sedita v ministerstvu dva bivša liberalca, katerima očita, da sta stranko izdala. Radikalci in liberalci se usiljujejo sedaj Milanu, ta pa neče zapustiti svoje rezerve. Pasić je pred kratkim rekel, da je radikalna stranka storila veliko napako, ko se je upirala vrnitvi Milana in ko je Gruidevo ministerstvo radi te vrnitve odstopilo. — Glede zarote zoper Obrenovića je rekel Nikolajević, da pridejo obdolženci v kratkem pred sodnike, da pa bodo najbrž oproščeni, ker so vsi samo platončni revolucionarji. — Tudi te Nikolajevićeve izjave potrjuje domnevanje, da bi se radikalci radi pobotali s kraljem in ker so oni tista stranka, ki ima ves narod za soboj, je umevno in naravno, da se bode Milan in Saša z njimi drage volje pobotala.

Koburžan — Stambulov — Karavelov.

Poročevalec ruskega lista „Novoe Vremje“ se je čez Dunaj vrnil v Peterburg. Na Dunaji ga je obiskal sotrudnik „Neue freie Presse“ in to-le izvedel: Šel sem na Bolgarsko z vednostjo ruskega ministerstva unanjih del, ki želi avtentičnih informacij, ker bi se rado porazumelo z Bolgarsko. Bolgarska je dobro urejena država. Red je uzoren, Bolgari so politično zrel miroljuben narod in to je uzrok, da so toliko časa prenašali terorizem Stambulova. Grozovitosti, katere je Stambulov uganjal, ni moči popisati. Koburžan se ga ni mogel znebiti, ker je Stambulov znal vse tako urediti, da bi po njegovem odstopu moral tudi Koburžan pobrati svoja kopita. Koburžanova žena je zbrala okoli sebe nasprotnike Stambulova in prouzročila krizo. Stambulov je zahteval, naj se v Trnovu, v Varni in v Burgasu razglasi obsedno stanje, dasi za to ni bilo uzroka. Koburžan se je upiral in Stambulov je vled tega kakor že nebrojnokrat prej podal ostavko. Koburžan jo je vzprejel, kar je v celi Bolgarski obudilo nepopisno veselje. Pri izgreduh v Sofiji se je Stambulov v ženska krila obedel, da uteče v inozemstvo, a vladni uradniki so to preprečili. Vlada ga ne pusti iz dežele, ker ga misli tožiti, da bi bil za vedno neškodljiv. Že sedaj se mu je dokazalo nad 70 deliktov. — Stranke, ki bi Bolgarsko hotela izročiti Rusiji, ni. Rusofili zahtevajo samo, naj bi nastalo prijateljsko razmerje mej Rusijo in Bolgarsko. Neodvisnost Bolgarske je ideal vseh Bolgarov, tudi takozvanih Rusofilov, in tudi vladajoče dinastije ne misli nihče žrtvovati. Koburžan je voljan, dati vse mogoče koncesije, da se porazume z Rusijo. Sedaj se ugiba, ali bi ne kazalo skleniti v sobranju adresu na ruskega carja, proseč ga, naj prizna sedanje razmere. Vlada hoče za to približati šolstvo ruskega upliva in narediti, da zadobi ruska trgovina prvo mesto v Bolgarski. Take so — končal je ruski novinar — razmere na Bolgarskem. Trenotek za porazumljenje je ugoden. Če Rusija sedanjega položaja ne izkoristi, se bodo uresničile besede Stambulova, da je Bolgarska vsaj za petdeset let ločena od Rusije. — „Kölnische Zeitung“ javlja, da so turski krogi jako vznemirjeni vled dogodeb v Bolgarski in žele, da bi zopet Stambulov prišel na krmilo. — Petko Karavelov je še vedno v zaporu. Zahtevalo se je od njega, naj podpiše izjavo, da ne bo ko pride iz zapora dinastičnega vprašanja spravil na dnevni red. On te izjave ni hotel podpisati, dasi nima namena delovati zoper Koburžana.

Dopisi.

Iz Poljanske doline, 4. avgusta. [Izv. dop.] (Brizgalnica in surovost nasprotnikov.) Vihar, ki je razenjal v sicer mirni Poljanski dolini zadnji dve leti za časa volitev, je skoro popolnoma potihnil. Novo županstvo se je z vso pridnostjo poprijelo zamujenega dela in nam že marsikaj popravilo ali pa novo naredilo. Mej drugimi je tudi naša brizgalnica, katero moramo na prvem mestu omeniti. Že lansko leto o požaru smo videli, kako je neobhodno potrebna ta naprava za našo dolino in zato je mnogozaslужni gospod župnik navel vse moči, da bi občinski odbor in vaščane pripravil do naprave brizgalnice. Res je darovalo 7 posestnikov skupaj 300 gld. v ta namen in nekaj čez 300 gld. se je skupilo za občinski svet. Tako je bilo mogoče napraviti brizgalnico za 9 stotakov. Njena moč znaša 22 metrov in zadostuje za vsako poslopje v naši vasi. Dobili so na to še 20 udov, kateri se vadijo v brizganji in ko se bode vse dobro organizovalo, bomo imeli Poljanci požarno brambo. Vse to seveda ni bilo po volji nasprotni stranki, katero vodi tako premeteno posnemanja nevredni, naš vrli učitelj. Začetkoma se je zadovoljila z izrazi in izzivanji, da je ta brizgalnica premajhna in preslaba, da ni nič fina, da bi morala najmanj kakih 11 ali 12 stotakov stati, da ne nese nič više kot one sikalnice, katere delajo otroci iz bezgovih cevij. Za vsa ta izzivanja se mi nismo brigali, ker so preotročja in oznamujejo le ljudi, ki jih govore. A ponašali so se tudi češ, da bi bili tudi oni radi kaj darovali, a

jih nismo povabili. A gospod župnik je dosti razločno povabil in poprosil one, ki hočejo kaj darovati, naj njemu prinese denar. Seveda tisti konservativni nasprotniki so bili raskatani vled tega, ker se jih ni nič vprašalo, kakšna in kako draga brizgalnica naj se kupi. Zadnje nedelje pa pride do hujšega. Ko so se udje vadili brizgati na vasi, pride k brizgalnici mož one izvoljene stranke, prične zabavljati na nas in na našega gospoda župnika kričeč, da se ne boji f... v niti vragov ni biričev. Ko pa pomeri jeden izmej mož, ki so se vadili, brizgalno cev čez streho njegove hiše, je malo utihnil in postal jezen. Nato odbije voda malo slamsate strehe in ta razjarjeni mož skoči k brizgalni cevi, udarja s cevjo po skali, da jo razbije in pabne jednega, ki je hotel braniti, tako hudo na tla, da se mu je roka zvila. Tako daleč pride surovost teh prenapetežev in tako se maščujejo ti v svoji jezi! Lepe vzglede dajejo sami sebi, a sodnija jih bo že učila, da se imajo take stvari v miru puščati.

Iz Krškega, 3. avgusta. [Izv. dop.] (Razno-terosti.) V novejših časih so dopisi iz našega mesteca popolnoma izostali in vender se tudi pri nas marsikaj dogodi, kar je vredno, da zvedo tudi širši krogi. Dovolite, da vam iz zadnjih časov nekoliko poročam. Tako smo praznovali dné 8. julija praznik sv. Cirila in Metoda jako slovesno. Pri sv. maši pela se je krasna slovenska maša. Isti dan se je ustanovila tudi ženska podružnica za Krško in okolico. Predsednica tej najnovejši podružnici je gospa Pfeiferjeva. S svojimi tovarišicami se je tako potrudila, da je mogla že odposlati 100 gld. osrednjemu odboru. Na večer istega dne je bil koncert. Vzporod je bil jako skrbno sestavljen in tudi jako dobro izveden, tako da so se došli gostje izvrstno zabavali. Minoli torek, dné 31. julija, pa so se zbrali učitelji krškega okraja k uradni konferenci. O njeni vršitvi poročalo vam bode gotovo spretnejše pero. Jaz bi vam rad navedel samo dve epizodi. Morabit sem s svojim mnenjem sam, a ne morem drugače, da vam je navedem. Volila sta se dva zastopnika v okrajni šolski svet. Ne vem, kateremu uplivu je pripisovati, da jeden starih zastopnikov ni bil izvoljen. Kar naravnost rečem, da učiteljstvo ni imelo vzroka, vreči tega zastopnika. Kolikor je meni mož znan, je bil naroden že za časa Pirkerja slabega spomina in je kot tak vedno zagovarjal učiteljstvo ne glede na osebnost koristi. Nimam sicer ničesar proti novemu zastopniku, a vender prejšnji zastopnik tega ni zaslužil. Prenesel se je tu v učiteljstvo neki prepir, kateri nas nikakor ne zanima. Veljavni možje naj si prizadevajo, da se bodo na ognjišči tega prepira sprijaznili skregani bratje. Velike koristi bode to ne le za dotično mesteco, temveč tudi za sosedne okraje. Druga epizoda je veselejša. Učiteljstvo je priredilo pod vodstvom učitelja Potrebina jako lep koncert. Večinoma so peli učiteljice in učitelji, a zbor pomnožil se je s Krškimi pevci. Zbralo se je toliko občinstva, da je bil popolnoma zaseden Gregoričev vrt. Tudi na tem koncertu so se vse pesmi kaj dobro izražale. Da se je koncert tako dobro izvedel, gre hvala častitim pevkam in pevcem, pred vsem pa neumornemu kapelniku g. Potrebinu. Učiteljstvu pa naj bo ta koncert v spodbudo, da se nikdar ne snidejo, da ne bi priredili koncerta.

Domače stvari.

— (K jutrišnji veliki skupščini družbe sv. Cirila in Metoda v Novem mestu) se odpelje vlak iz Ljubljane ob 6. uri 7 minut zjutraj. V Ljubljano nazaj pa prihaja ob polnoči. — Opozarjamo udeležnike in občinstvo, da priredi danes zvečer prva mestna podružnica Ljubljanska na čast udeležnikom na vrtu Frinčeve gostilne vojaški koncert. Začetek ob 8. uri. Vstopnina 20 kr.

— (Ustanovna slavnost „Postojinskega Sokola“ in petindvajsetletnica čitalnice) se je izvršila tako sijajno, da smelo rečemo, da je bila to res izredna narodna veselica. Zastopana so bila vsa slovenska sokolska društva s kakimi 200 člani v društveni obleki, dalje so prihiteli iz daljnega severa češki bratje in tudi bratje Hrvatje, prvih 16, družih okoli 40 v sokolski opravi. Impozanten je bil sprovod, v katerem je bilo 14 zastav in 3 godbe. Mnogo čitalnic je bilo zastopanih po deputacijah, istotako več notranjskih gasilnih društev. Mej domačimi sokolskimi društvi se je odlikoval posebno vrli „Zagorski Sokol“, kateremu na čelu je korakala 15 mož broječa Sokolska

godba. Prvaški Sokol, kateremu je še zdaj zabranjeno nositi društveno obleko, je imel tudi saboj godbo. Posebna vlaka iz Celja-Ljubljane in iz Trsta-Gorice sta privedla veliko število narodnjakov in narodnjakinj, ki so preživeli krasen slavnostni dan v prijazni Postojni in se divili čudapolni jami. Veličastna je bila udeležba pri jako finem banketu v salonu župana g. Vičiča, kjer so se govorile navdušene zdravice. Pri ljudski veselici pa so vzbujale veliko pozornost raznovrstne vaje in telovadba Sokolskih društev. Obširen popis te lepe slavnosti, na katero sme v resnici ponosna biti Postojna, prijavimo jutri.

— (Češki Sokoli v Ljubljani.) V soboto popoldne ob 5. uri je dospela v Ljubljano deputacija čeških Sokolov, namenjenih k narodni slavnosti v Postojno, broječa 16 članov pod vodstvom tajnika češke Sokolske zveze dr. Scheinerja. Na kolodvoru jih je pričakovala deputacija Ljubljanskega Sokola v društveni obleki. Odbornik Josip Noll je pozdravil s krepkimi besedami mile goste, kličoč jim dobro došli na slovenski zemlji. Na zdar! Imenoma čeških Sokolov odgovoril je dr. Scheiner rekoč, da so on in njegovi tovariši z veseljem pohiteli k svojim bratom na jug, da kumujejo rojstvu najmlajšega slovenskega Sokola. Navdušeni Žvio in Nazdar klici so sledili na koncu obeh govorov. Gostje so se potem odpeljali v pripravljenih vozeh, da si ogledajo nekoliko mesto in so se podali v oskrbljena stanovanja. Zvečer ob 8. uri je priredil „Sokol“ češkimi gostom na čast zabavni večer na vrtu Ferlinčeve gostilne, pri katerem se je zbralo obilo narodnega občinstva. Pevsko društvo „Ljubljana“ se je prijazno, kakor vaelej, odzvalo prošnji Sokola in improviziralo pevski del večera. Nastopile so tudi dame v mešanih zborih, ki so posebno ugajali gostom. Nazdravljalo se je navdušeno bratom Čehom, ki so čvrsto odgovarjali. Odbornik Jos. Noll je mej drugim pozdravil 12 članov broječo deputacijo „Dolenjskega Sokola“, ki je dospela z večernim vlakom, v katere imenu je odgovoril podstarosta dr. Grossman. K zabavnemu večeru je prišlo tudi pevsko društvo „Slavec“ korporativno ter z nekaterimi krepkimi zbori pozdravilo češke goste, ki so bili vidno iznenadejani. Ves improvizirani večer je minul prav veselo in navdušeno. S češkimi Sokoli sta bili tudi dve dami.

— (Otvoritev električne razsvetljave v Škofji Loki) vršila se je včeraj ob upravnem ogromni udeležbi gostov iz Ljubljane in drugih bližnjih krajev jako sijajno. — Natančneje poročilo nam je objavljeno za jutrišnji list.

— (Samassovi zvonovi.) Iz Šoštanja se nam piše dne 5. t. m.: St. Mihelska fara pri Šoštanju je k staremu 20 centov težkemu velikemu zvonu dobila iz tovarne g. Samasse v Ljubljani tri nove zvonove z okoli 53, 13 in 6½ centi, katere je danes knezoškof Lavantinski slovesno blagoslovil. V tem ko je g. knezoškof pridigo pričel, prigodila se je velika nesreča. Drugi zvon, težak okoli 13 centov, se je že blizu lin zvonika od krone odtrgal in zdrobil nov veliki zvon, ter ubil tesarskega mojstra na mestu. Kakor se je iz kosov utrganega zvona konstatiralo, bil je zvon slabo vlit, imel je v kroni velike razpoke in bil bi se brezdvomno prej ali slej mej zvonjenjem utrgal, ako bi se to ne bilo že danes zgodilo. Nesrečo je torej tovarna g. Samasse povzročila. Redka svečanost in lepo vreme privabilo je toliko ljudstva, kolikor se ga najbrž še nikdar v nobenem kraju lepe Šaleške doline ni zbralo, tudi je bilo vse radovedno slišati mogočni H dur akord novih zvonov, — in žalostno se razhajajo množice, mej tem ko te vrstice pišem. — Radovedni smo, kaj poreče k takim „solidnim“ izdelkom tovarnarja Samasse naš „Slovenec“. Najbrž nič, saj je hvalo dolžan politiku Samassi. Svoj čas je slovenska duhovščina Samasso prisilila, da je opustil politično rogoviljenje; tega je pa že dolgo. Od tedaj so se razmere premenile. Samassa je še tisti, kakor pred leti, le dub, ki vlada okoli stolne cerkve, je postal drugačen. Dandanes so „Slovenčevci“ in Samassa najboljši prijatelji. Da se prikupi „Slovencu“ in Andreju Kalanu, postavil se je Samassa na čelo agitaciji zoper slovenske napise v Ljubljani in za to požrtvovalnost že zasluži, da se mu kaj prizanese.

— (Za „Narodni Dom“) v Ljubljani je nabral gosp. Josip Florijančič, uradnik banke „Slavije“, 2 kroni v gostilni g. Bajca „pri Vodnikovem hramu“. Živeli rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

— (Kronski darovi družbi sv. Cirila in Metoda.) Uredništvu našega lista so poslali: Bralno društvo v Rušah pri Mariboru 12 kron 50 vin, nabrane pri zadnji društveni veselici. — G. Andrej Cvar, učitelj v Loškem potoku, nabral o priliki sv. birme 5 kron. Skupaj 17 kron 50 vin. Živeli rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

— (Slovensko planinsko društvo) postavilo je drugo planinsko kočjo na Molički planini pod Ojstrico; ta kočja se bode dne 16. t. m. slovesno otvorila. Vzpored tej slavnosti je sledeti: V sredo dne 15. avgusta: Odhod iz Ljubljane v Kamnik ob 7. uri 23 m. zjutraj. Odhod iz Celja ob 3. uri 50 m. popoldne. Ob 5. uri 40 m. odhod z vozovi ali peš v Mozirje. V Kamniku skupno kosilo ob 11 uri. Ob 1. uri popoldne odhod v Gornji Grad. V Gorenjem Gradu ogledavanje cerkve, zvečer v gostilni gosp. Jos. Mikuša zabava, katero priredi „pevsko društvo“. V Mozirji zvečer v gostilni g. Alojzija Goričarja zabava, katero priredi „pevsko društvo“ Mozirsko. V četrtek dne 16. avgusta: Iz Gornjega Grada odhod z vozovi ob 6. uri 30 m. zjutraj. Iz Mozirja odhod z vozovi ob 6. zjutraj. Na Ljubnem zbirališče v gostilni gosp. J. Bende in zajutrek. Z Ljubnega odhod v Luče ob 8. uri zjutraj. V Lučah kosilo ob 11. uri popoldne. Popoldne odhod na Moličko planino mimo Planinskega in Vodol. Ob 7. uri zvečer blagoslovljenje in slovesna otvoritev kočje. V petek dne 17. avgusta: Ob 4. uri zjutraj odhod na Ojstrico, Škarje in v Logarjevo dolino. Ob 2. uri popoldne kosilo v Piskernikovem zavetišču v Logarjevi dolini. Ob 3. uri popoldne izlet k slapu pod Rinko in na Okrešelj. Prenočevanje v planinski koči in odhod dne 18. avgusta čez Kamniško sedlo v Bistriško dolino ali čez Savinsko sedlo na Koroško. Ob 3. uri odhod v Solčavo in oziroma v Luče. P. n. društvenike, oziroma izletnike prosi odbor, da svojo udeležbo in pot, koder mislijo potovati, gotovo naznanijo vsaj do 10. avgusta g. Francu Kocbeku, nadučitelju v Gornjem Gradu, da bode možno preskrbeti potrebne vozove, prenočišča in skupne obede. Kdor se misli peljati iz Kamnika v Gornji Grad, naj to naznani „Kamniški podružnici“.

— (Najden mrtvec.) Na desnem bregu Gradašče, par sto korakov od kolezijskega kopališča, našli so včeraj popoldne pasanti truplo neznanega mrtveca. Komisija, ki je kmalu prišla na lice mesta, konstatovala je, da je mrtvec vpokojeni poštni sluga Jože Koman, katerega je njegova rodbina že od petka pogrešala. Mrtvec, ki je bil skoraj popolnoma nag, imel je le noge v vodi, glava in zgornje truplo pa je tičalo v blatu; zraven pa je ležala obleka, lepo zbravnana. Po mnenju komisije bil je Koman, ki se je nameraval kopati, od kapi zadet, ko je sede držal noge v vodi. Mrtveca prenesli so k sv. Krištofu.

— (Hrošč lubadár) se je zopet začel prikazovati v Tivolskem gozdu. Da se prepreči daljšo razširjevanje tega škodljivca, se je moralo posekati več lepih smerek ter požgati ostanke na lici mesta.

— (Razkrit podzemeljski hodnik v Kamniku.) Kakor vse kaže, bode naše mesto v kratkem času za jedno znamenitost bogatejše. Poročalo se je svoj čas časopisom, da so pri kopanju železniškega predora pod Žalami našli na severni strani na umetno narejen podzemeljski hodnik. Ker se pa takrat nihče ni pobrinil za to, da se rov preišče, zazidala se je zopet votlina, od strani držeča vanj, in tajinstvena podzemeljska pot je bila do zadnjega časa skoro pozabljena. Gospodu Ivanu Fajdigi se imamo zahvaliti, da je hodnik danes zopet dostopen in se v njem pridno prodira dalje. Rov je umetno izklesan v lapor in pelje od severne strani nekaj metrov vstric s tunelom, potem pa se zavije na levo proti klanecu navzdol. Širok je kake tri čevlje in toliko visok, da človek zložoo lahko soji v njem. Doslej so ga že 25 metrov daleč osušili in iztrebili ter prišli do prostorne štiriogelne stanice, imajoče na levi strani izhod, ki pa je doslej še zasut. Zanimanje za to zgodovinsko odkritje je tu veliko, posebno ker se o tem podzemeljskem hodniku do sedaj ni kar nič vedelo in tudi vse kronike molče o njem. Stvar je vredna vsestranske podpore, da raziskavanje ne zastane.

— (Opuščena orožniška postaja.) Začneno pri sv. Lorencu v Novomeškem okraju ustanovljena orožniška postaja se je opustila s početkom tega meseca.

Razne vesti.

* („Narodni Jednota Severočeská“) društvo za obrambo češkega življa v mešanih okrajih severne Češke, je imelo te dni svoj X. letni zbor v Pragi. Načelnik društvu je deželni poslanec in deželni odbornik dr. J. Kučera. Društvo šteje 200 podružnic, izmed katerih se jih je 34 ustanovilo v minulemu letu. Društvenih knjižnic je 105. Iz mešanih okrajev se je poslalo 282 dečkov češkimi mojstrom kot učence. Društvo deluje na raznovrstne načine in je izborno organizovano, posebno uspešno je delovalo v minulemu letu. Celo zagrizeni nemški listi ne morejo tega tajiti in pravijo: „Tako delajo Čehi“.

* (Angleške banke dvestoletnica) se je praznovala te dni. Pred dvestoletji jo je ustanovil neki škot William Patterson. Po raznih spletkah in nepriikab, katere je vse zmagala, se je razvila do današnjega velikankega zavoda.

Književnost.

— Slovenske pesmi za štiri moške glasove. Zložil in sl. pev. društvu „Nabrežina“ udano poklonil H. Volarič, op. 10. Narodni in marljivi naš domači skladatelj, čegar skladbe so se omilile vsem pevskim zborom po Slovenskem, je zopet obogatil glasbeno slovstvo z lepo zbirko čveterospevov in zborov za moške glasove. Lično natisnena zbirka obseza 13 raznovrstnih skladb. Nekatere izmed njih so tudi jako prikladne za čveterospev. Nabajamo krepke koračnice, zdravico, več prav srečno po narodnem načinu zloženih liričnih skladb in konečno šaljiv zbor. Vse skladbe se odlikujejo po prijetni melodiji, in ne težkem slogu, ki jih dela pristopne vsakemu pevskemu društvu. Ne dvomimo, da bodo v kratkem postale priljubljene točke slovenskih pevskih zborov, kakor je jedna izmed njih, ki nam je že znana, to je koračnica „Novinci“. Cena 23 strani velike osmine obsežajočemu zvezku je jako nizka 85 novč. s pošto. Naročuje se pri skladatelju: H. Volarič v Davinu (Daino) na Goriškem. Naj bi pevska društva in prijatelji slovenskega petja prav pridno segali po tej zbirki.

— „Kmetovalec“, ilustriran gospodarski list, ima v št. 14. to-le vsebino: Deteljni pojalnik ali volk. — Zelena turščica pri nas in drugod. — Riparija. — Kako spoznamo vrednost sena. — Katero stopinjo zrelosti mora imeti sadje za mošt? — Gnojenje z apnom. — Vrste sadja sposobne za sadno vino. — Razne reči. — Vprašanja in odgovori. — Gospodarske novice. — Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske.

Brzobjavke.

Dunaj 6. avgusta. Deputacija 7. topničarske brigade ruske je došla iz Varšave in položila krasen venec na krsto nadvojvode Viljelma v kapucinski cerkvi.

Budimpešta 6. avgusta. Wekerle pretil v volilskem govoru, da bode rabil represalije proti duhovščini, ako bode delovala proti cerkvenim zakonom. Isto tako bode ravnal proti Rumunom. Madjarski kabinet bode preprečil, da Rumuni svoje pritožbe izroče inozemstvu.

Beligrad 6. avgusta. Ristić po Belimarkovičevem posredovanju se pobotal s kraljem Aleksandrom. Oba se snideta, ko se Ristić vrne iz Reichenhalla.

Padova 6. avgusta. Palača nadvojvode Este blizu Padove je popolnoma uničena. Škoda se ceni na 300.000 lir.

Rim 6. avgusta. Ministerski svet je odobril navodilo, kako uporabljati zakone proti anarhistom. Navodilo se bode kar prej moči objavilo in potem se bodo takoj začeli izvrševati dotični zakoni.

Solun 6. avgusta. Glasoviti anarhist Ungern Sternberg, katerega so zasledovale policije raznih evropskih držav, je pobegnil v Solunu. Spoznali so ga v Nišu in zaprli ter ga hoteli odvesti v Odeso. Mejpotoma pa je pobegnil in se ukrcal na neki ameriški ladiji, s katero se je odpeljal.

London 6. avgusta. V Shangaiu so se ustanovile čete evropskih prostovoljcev, da vzdrže red, ako bi se obistinile pretnje domačinov. Japonsko društvo svetuje svojim članom, naj bodo mirni. Mej Kitajci in Japonci iz nižjih krogov prebivalstva Shangajskega je bilo že več prask.

Avstrijska specialiteta. Na želodec bolehačim ljudem priporočati je porabo pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praška“, ki je preskušeno domače zdravilo in upliva na želodec krepilno ter pospešilno na prebavljenju in sicer z rastočim uspehom. Skatljica 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, DUNAJ, Tschlauben 9. V lekarnah na deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in s podpisom. 5 (16—8)

LJUBLJANSKI ZVON

za vse leto 4 gld. 80 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Umrli so v Ljubljani:

3. avgusta: Dora Blumauer, tapetnikova hči, 6 let, Zvezdarske ulice št. 2.
4. avgusta: Jurij Bizjak, mestni ubog, 83 let, Karlovska cesta št. 7. — Roza Suha, poslovodkinja, 30 let, Kravja dolina št. 11.
V deželni bolnici:
2. avgusta: Jurij Bajc, delavec, 58 let. — Ana Pielik, prodajalka, 18 let.
4. avgusta: Janez Rožanc, hlapec, 40 let.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
4. avg.	7. zjutraj 2. popol. 9. zvečer	730.3 mm. 733.6 mm. 736.0 mm.	16.7° C 16.0° C 14.4° C	sl. svz. sl. svz. sl. vzh.	obl. obl. jasno	12.5 mm. dežja.
5. avg.	7. zjutraj 2. popol. 9. zvečer	739.2 mm. 738.3 mm. 739.4 mm.	12.4° C 23.4° C 16.7° C	brezv. sl. vzh. sl. vzh.	megla jasno jasno	0.00 mm.

Srednja temperatura 15.7° in 17.8°, za 4.1° in 2.0° pod normalom.

Dunajska borza

dné 6 avgusta t. l.

Skupni državni dolg v notah.	98 gld. 50 kr.
Skupni državni dolg v srebru.	98 „ 50 „
Avstrijska zlata renta.	122 „ 80 „
Avstrijska krona renta 4%.	97 „ 75 „
Ogerska zlata renta 4%.	121 „ 55 „
Ogerska krona renta 4%.	96 „ — „
Avstro-ogerske bančne delnice.	1012 „ — „
Kreditne delnice.	364 „ 25 „
London vista.	124 „ 60 „
Nemški drž. bankovci za 100 mark.	61 „ 02 1/2 „
20 mark.	12 „ 20 „
20 frankov.	9 „ 90 1/2 „
Italijanski bankovci.	44 „ 50 „
C. kr. cekini.	5 „ 89 „

Dné 4. avgusta t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	149 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197 „ 75 „
Dunavske srečke 5% po 100 gld.	127 „ 20 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	123 „ — „
Kreditne srečke po 100 gld.	197 „ — „
Ljubljanske srečke.	24 „ 50 „
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 „ 50 „
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	163 „ — „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	314 „ — „
Papirnat rubelj.	1 „ 33 1/2 „

Zahvala.

Za izraženo srčno sočutje in tolažbo v bolezni in smrti in za prijazno obilno vesteransko udeležbo pri pogrebu moje ljubljene jedine hčerke

Patle

izrekam v svojem imenu in v imenu moje so-proge vsem cenjenim prijateljem in znancem mojo najpriščnejšo zahvalo.

V Idriji, dné 5. avgusta 1894.

Fr. Ks. Nagode

(846)

obč. svetovalec in meščan.

Dr. E. Šlajmer odpotuje

(842—2)

od 7. avgusta na 4 tedne.

Plüss-Staufer-Iepilo

je najboljša za lepljenje zlomljenih predmetov, kakor steklo, porcelan, posodje, les itd. itd. Pristno le v kupcih po 20 in 30 kr. pri Francu Kolmann-u v Ljubljani. (705—4)

Dr. Rose životni balzam

je nad 30 let znano, prebavljanje in slast pospešujoče in napenjanja odstranjujoče ter milo raztopljajoče (424—16)

domače sredstvo.

Velika steklenica 1 gld., mala 50 kr., po pošti 20 kr. več.

Na vseh delih zavojnine je moja

tu dodana, zakonito varovana varstvena znamka.

Zaloge skoro v vseh lekarnah Avstro-Ogrske.

Tam se tudi dobi:

Praško domače zdravilo.

To sredstvo pospešuje prav izborno, kakor sve-dodijo mnoge skušnje, čiščenje, zrnjenje in lečenje ran ter poleg tega tudi blaži bolečine.

V skatljicah po 35 kr. in

25 kr. Po pošti 6 kr. več.

Na vseh delih zavojnine

je moja tu dodana zakonito varstvena znamka.

Glavna zaloga

B. FRAGNER, Praga,

il. 203-204, Mala strana, lekarna „pri črnem orlu“.

Poštna razpošiljatev vsak dan.

GLAVNO SKLADIŠTE MATTONIJEVE GISSHÜBLER KISELINE

kateri je kot zdravilni vrecel že več sto let na dobrem glasu v vseh boleznih dihal in prebavi, pri protinu, želodčnem in mehurjem kataru. Izvrsten je za otroke, pre-(51-5) bolele in me nasečnostjo. Najboljša dijetetična in osvobodilna pijača.

Henrik Mattoni, Karlebad in Dunaj.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1894.

Nastopno omenjeni prihajalci in odhajalci časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 1 minuto naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des Seisthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregenz, Curia, Genova, Paris, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marjine varo, Eger, Karlovo varo, Francovo varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 7 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des Seisthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 41 min. dopoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Seisthal, Dunaj.
Ob 1. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des Seisthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregenz, Curia, Genova, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marjine varo, Eger, Francovo varo, Karlovo varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 30 min. večer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marjinih varov, Pilsna, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Pariza, Genova, Curia, Bregenza, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 8. uri 6 min. zjutraj mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marjinih varov, Pilsna, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genova, Curia, Bregence, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Lince, Pontabla, Trbiša.
Ob 12. uri 46 min. popoldne mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Seisthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 6. uri 34 min. večer mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 9. uri 21 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.
Ob 9. uri 05 min. popoldne „ „
Ob 9. uri 50 min. večer „ „
Ob 10. uri 10 min. večer „ „ (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 56 min. zjutraj iz Kamnika. (4—176)
Ob 11. uri 15 min. dopoldne „ „
Ob 6. uri 30 min. večer „ „ (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)
Ob 9. uri 55 min. večer „ „

Dva gospoda

se vzprejmeta v jedno sobo v popolno oskrbovanje pri J. Brilli v Kendovi hiši v I. nadstr. (780—4)

Aleksander vitez Födiansperg

grščak

Iza pl. Födiansperg poroj. Pour

potočena.

(844)

Hudo

dné 6. avgusta 1894.

Brinje

E. SCHMARDA

priporoča p. n. potujočemu občinstvu svojo oblastveno koncesijonirano

potovalno pisarno

s koncesijo

(835—2)

za preskrbovanje vožnih kart za tour in retour, v abonementu in za daljša potovanja na okolo, za prirejanje zabavnih, romarskih in drugih posebnih vlakov, za informacije potnikom za tu- in za inozemstvo po železnici in morji.

Pisarna:

v Ljubljani, Šelenburgove ulice šte. 6.

Št. 100/pr.

Razpis.

(845—1)

V deželni blaznici na Studenci poleg Ljubljane izpraznena je

služba hišnega zdravnika

s katero je združena plača 800 gld., pravica do 6 v pokojnino nevštevnih petletnic po 50 gld., prosto stanovanje, kurjava in svečava.

Prošnje za to službo naj se pošljejo

do 31. avgusta 1894. leta

podpisanemu deželnemu odboru, morajo pa biti podprte z dokazili o doktoratu vsega zdravilstva, o službovanji v kakem zavodu za umobolne ali obiskovanji kakega psihiatričnega tečaja, o starosti, o znanji slovenskega in nemškega jezika ter o vseh drugih merodajnih osebnih razmerah prošilcevih.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dné 2. avgusta 1894.

Vinogradnik.

Išče se **uradnik vinogradnik**, po narodnosti Hrvat ali Slovenec, s popolno teoretiško, strokovno izobrazbo in mnogoletno prakso.

Posebno se zahteva, da je kompetent popolnoma vešč kletarstva, dalje gojenja ameriške trte in sadjereje, ker bode imel samostalno upravljati ne samo z velikimi vinogradi, nego tudi s kleti in sadnimi vrtni.

Ob enem se išče tudi jeden

nadviničar,

ki je izvršil kako vinogradarsko šolo in ima mnogoletno prakso v vsaki stroki vinogradarstva.

Nastop obeh služeb že

dné 1. septembra 1894. leta.

Ponudbe s pogoji pošiljaj

centralni upravi „**Vlastelinstva Kutjeva**“

(838—2)

Zagreb, Visoka ulica 18.